

Chmelniček

Školní časopis ZŠ Chmelnice
20. číslo | 29.06.18

| Dračí hřiště | Velryby | Veverka obecná | Charitativní den |
| Rozhovor s panem učitelem Josefem Kosinou |

Naši milí čtenáři,

je tu jubilejní 20. vydání časopisu Chmelníček. Tentokrát jsme si pro vás připravili jen jednu změnu v podobě nové rubriky, kterou jsme nazvali ze šuplíku.. Pevně věříme, že se Vám i toto číslo bude líbit. Za zmínku znovu stojí učitelský medailonek, flora a fauna naší školní zahrady a další. Samozřejmě nechybí ani články z vašich oblíbených rubrik.

Tak pěkné čtení, kamarádi!

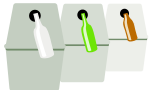

Vaše redakce

Redakce Chmelníčku :

Jirušová Agáta, Škvor Attilio, Turková Rozálie Turková, Chundelová Karolína,
Čížkovská Pavlína, Lombardo Sofia, P.P. a J. CH.

Hlavní rubriky :

Školní akce		4
Ekologie kolem nás		8
Flóra a fauna naší zahrady		9
Novinky na škole, ekohlídka		11
Učitelství medailonek		12
Ze šuplíku		13

RUN AND HELP

Run and Help je charitativní projekt nadace Konta Bariéry, který přispívá na handicapované děti.

Naše škola se do akce zapojuje pravidelně a letos proběhlo „Běhání, které pomáhá“ ve středu 16.5.2018.

V předchozích letech většinou žáci běhali venku na školním hřišti na ovále. Letos se ale kvůli špatnému počasí běhalo ve velké tělocvičně.

Charitativního běhu se zúčastnily všechny třídy. Žáci například běhali pozadu nebo skákali „žabáky“. Každý mohl dobrovolně přinést několik korun. Darované peníze jdou na již

zmiňované handicapované děti, které mají postižené nebo ochrnuté končetiny. Za darované peníze se jim dostane potřebná péče anebo se nakoupí protézy, aby mohly běhat tak, jako my běhali pro ně. Informace, komu projekt již pomohl a příběhy dětí, najdete na webových stránkách Konta Bariéry. Výtěžek z letošního ročníku pomůže čtyřem dětem, které čekají

na sportovní protézy, jedna protéza stojí 250.000 Kč.

Já už jdu, jdu, jdu ...

Karolína Chundelová, 6.A

Pomáháme dívce z Keni

Jmenuje se Delphine Emmaculate AkothOpiya v roce 2009 tuto dívku z Keni naše škola na dálku adoptovala. Dnes je Delphině už 17 let, v době adopce jí bylo 8 let.

Delphine pochází z města Paponditi, kde žije se svými dvěma sourozenci a rodiči-zemědělci, kteří jsou úplně závislí na úrodě svého malého políčka a nemohou si proto dovolit platit Delphine školní docházku.

Myslím si, že naše škola dělá tímto skutkem skvělou věc, protože pomáhá jedné dívce z Východní Afriky splnit si sen o vzdělání, které my považujeme za naprostou samozřejmost.

Na webových stránkách školy si můžete prohlédnout Delphinina vysvědčení a také její fotografie nebo výkresy.

Ještě si dovolím popsat jak taková adopce na dálku funguje: Adopce dětí z Keni stojí 7200Kč ročně, což je 600Kč měsíčně. Školní rok v Keni je rozdělen na tři trimestry, mezi nimi je vždy jeden měsíc prázdnin. První trimestr začíná v lednu, druhý v květnu a třetí v září. Aby mohlo adoptované dítě začít chodit do školy, musí být uhrazeny peníze za školné alespoň měsíc předem. Tím má organizace Centrum Dialog, které adopci zprostředkovává, dostatek času převést peníze do Keni, vypsát šek na jméno školy a zaručit jeho doručení do školy. A Delphina může studovat, což pro ni znamená větší šanci na lepší život.

Rozálie Turková, 6.A

Charitativní den (16.5.2018)

Jako každý rok se v naší škole konal charitativní den. A jako každý rok se prodávaly malé žluté kytičky se stužkou. Jedna kytička stála 20 Kč a peníze se vybíraly na boj proti rakovině tlustého střeva a konečníku. Ke každé kytičce se rozdávaly malé letáčky s informacemi. Kytičky se prodávaly ve vestibulu u vchodu do šaten. Kdo si nestihl koupit kytičku tam, mohl si ji poté dokoupit ve své třídě. Zájemců o kytičku bylo opravdu hodně a kytičky se velmi rychle vyprodaly.

Pavína Čížková, 6.A

Návštěva hasičské stanice

25. dubna navštívily naše třídy 6.A a 6.B hasičskou stanici. Dozvěděli jsme se spoustu věcí, které jsme někteří vůbec nevěděli. Přednášející nám prozradili, co máme dělat, když u nás doma nebo někde poblíž hoří. Naučili nás také, jak uhasit hořící oblečení. Uhasíte ho tak, že si lehnete na zem a

válíte se ze strany na stranu, dokud oheň úplně neuhasíte.

Po přednášce, při níž přednášející využili i interaktivní tabuli, jsme sešli dolů do přízemí, kde nám ukázali hasičská auta. Do jednoho z nich jsme si mohli i sednout. Z jednoho auta nám předvedli zvuk sirény a ten byl pro naše uši opravdu nepříjemný, obzvlášť když jsme stáli ve skupině asi tři metry od vozu. V autech měli různé hasičské vybavení, jako třeba hadici, sekeru, hasicí přístroje a helmu, kterou jsme si mohli vyzkoušet. Na konci prohlídky jsme mohli položit pár otázek, které nám přednášející ochotně zodpověděl. Všem se, myslím, výlet velmi líbil a všichni jsme si ho užili.

Hasičské sedmero příkazů, co dělat, když u vás doma hoří:

- Pokud ucítíte kouř, najděte nějaký kus oblečení nebo látky a zakryjte si jím pusou.
- Při zjišťování se držte vždy při zemi, protože kouř je nejdříve u stropu a pak teprve začne zaplňovat místnost.
- Zjistěte, odkud kouř vychází.
- Pokud kouř vychází ze dveří zjistěte, zda není klika teplá. Pokud ne, dveře otevírejte jen ze strany, aby vás nezranily plameny.
- Otevřete okno, hlasitě volejte „Hoří!“ a jakkoliv na sebe upozorňujte.
- S rodiči si zvolte místo, kde se v případě požáru sejdete. Pokud tam nebudete, rodiče si budou myslet, že jste ještě v domě.
- Nikdy se do budovy nevracejte pro své hračky ani pro mazlíčky. Poproste hasiče a ti se o to postarají.

Rozálie Turková, 6.A

Velryby umírají!

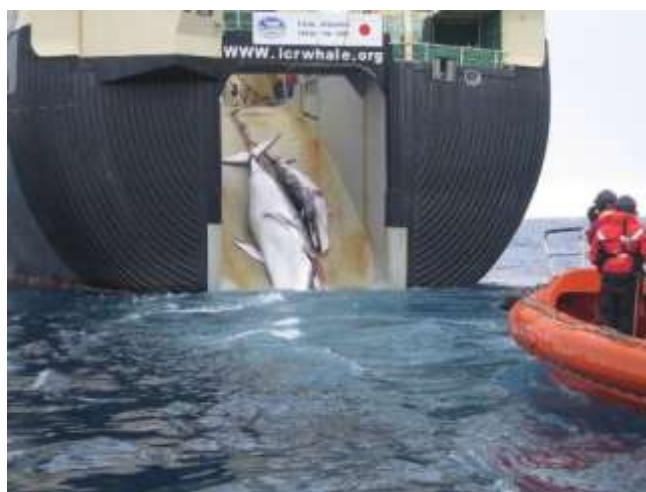
Velryby umírají. Umírají jich víc a víc. Japonsko si totiž prosadilo, že velryby se vlastně mohou úplně v pohodě lovit a zabíjet. Japonci už jich zabili přes 100, přesněji 122. A pro vědecké účely jich také zemrou tisíce. Japonci dokonce zabili i přes 300 plejtváků.

Ale proč vlastně? To mají velryby umírat jen proto, že si Japonsko řeklo, že zabíjet velryby je vlastně úplně normální? Velryby také umírají kvůli odpadkům odhozeným do moře (viz. minulé číslo Chmelníčku). Je to smutné. Velmi smutné. Opravdu moc smutné.

No comment!

No comment!

Agáta Jirušová, 6.B

Veverka obecná

(*Sciurus vulgaris*)

Veverka obecná je malý hlodavec. Má zrzavou, černou nebo hnědou barvu, ale zrzavá barva převládá. Dvakrát do roka může mít samička 3 až 4 mládřata.

Veverka obecná se živí semeny šišek, houbami, oříšky, ale troufne si i na ptačí vejce. V zimě nespí, ale na jaře a v létě si střádá potravu na zimu. Huňatý ocas, který veverka má, jí pomáhá k udržení rovnováhy. Veverka dokáže běžet rychlostí až 90 km/h, dorůstá 19 až 23 cm a váží mezi 150 až 340 g.

Veverka obecná žije hlavně tam, kde jsou stromy, proto ji můžeme zahlédnout i na naší školní zahradě. Veverka obecná je ve většině státech Evropy ohrožená, a tak je to i u nás v České republice. Veverku, a hlavně její mládřata ohrožují kuna lesní, kočka divoká, liška obecná, lasice kolčava, ale i draví ptáci jako třeba sovy nebo káně lesní. Nejvíce ji však ohrožuje kácení lesů i jiný druh, například veverka popelavá, která žije hlavně ve Velké Británii.

Eye of the tiger

Who's your daddy?!

Pavčina Čížková, 6.A

Bříza bělokorá

(*Betula pendula*)

V tomto vydání časopisu Chmelníček si vám dovoluji představit břízu bělokorou, kterou asi všichni dobře znáte, ale možná se o ní dozvíte něco, co jste ještě nevěděli. Naše břízy rostou v hájku na školní zahradě a podél sportovního hřiště.

A teď trochu informací o bříze: dorůstá do výšky 10 až 20, má bílou rozpraskanou kůru, listy jsou skoro splácle se zoubkovaným okrajem a jsou mírně lepkavé, květy jsou prašnickové a pestíkové jehnědy, kvete od dubna do května.

Jak můžeme břízu zpracovávat? Děláme z ní různé odvary, čaje a jiné nápoje. Bříza se také hojně využívá v kosmetice.

Sofia Lombardo, 6.B

Nové Dračí hřiště

Dne 6.6.2018 se otevřelo nové Dračí hřiště. Nachází se hned vedle dálkového doskočiště. Je tam spousta atrakcí, např. houpačky a skluzavky.

Hřiště se stavělo od začátku školního roku 2017/2018. Na hřišti si chtěly odpoledne hrát i děti z druhého stupně, ale využívat ho budou jen děti prvního stupně, především během svého pobytu ve školní družině.

Nasedat!

Ahóóój!

Agáta Jirušová, 6.B

Rozhovor Chmelníčku

A máme tu druhý a zároveň poslední rozhovor v tomto školním roce. Tentokrát s panem učitelem Josefem Kosinou, třídním učitelem 7.A.

*Jak trávíte volný čas?

Věnuji se turistice, badmintonu a občas si rád přečtu nějakou knihu nebo zhlédnu nějaký ten film.

*Jaký typ hudby posloucháte?

S chutí poslouchám House.

*A co vaše oblíbené jídlo?

Přiznám se, že mám rád hamburger.

*Vaše oblíbená barva je...?

Modrá. Má oblíbená barva je modrá.

*Můžu se zeptat na vaše oblíbené zvíře?

Mám v oblíbě delfína a agamu.

*Jsme ekoškola. Jakým způsobem se do školy dopravujete vy?

Dopravuji se po nohách nebo využiju auto.

Agáta Jirušová, 6.B

Film Earth: Den na zázračné planetě v kině Aero

Pravděpodobně jste také šli se svojí třídou do kina Aero na promítání dokumentárního filmu Earth: Den na zázračné planetě. Do kina postupně vyrazily totiž všechny třídy naší školy. Tento filmový snímek patří mezi dokumenty televizního kanálu BBC. Vzhledem k tomu, že je to jeden ze série dokumentárních filmů Earth, divák může už předem očekávat neuvěřitelný zážitek. Některé příběhy nás dokázaly napnout, jiné dojmout, další rozesmát. Tak například dobrodružství malé zebry, kterou málem odnese divoká voda plná krokodýlů, vyvolala napětí po celém kině. Medvědi tančící u stromků naproti tomu většinu z nás hodně rozesmáli. A abych vám neprozradila celý děj filmu, představím vám tvůrce tohoto britsko-čínského snímku. Neuvěřitelně dobrý výkon podali režiséři Peter Webber, Richard Dale a Lixin Fan. Taktéž velkou zásluhu zaslouží scénáristé Frank Cottrell Boyce, Geling Yan a Richard Dale. Dále je ve filmu neobyčejná hudba splývající s okolím, tento div poskytl divákům Alex Heffes. Dojem na nás udělal i přívětivý hlas vypravěče Ivana Trojana. Tento snímek ve mně (a myslím, že nejsem jediná) vyvolal příjemný pocit, že žijeme skutečně na zázračné planetě. Těm, kteří snímek neviděli, ho mohu doporučit, jistě vás nezklame!

Rozálie Turková, 6.A